

Sygn. akt *II K 29/15*

2 Ds. 155/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Anetta Krawczyk

Protokolant: Andżelika Burdukiewicz

przy udziale Prokuratora Dariusza Skowrona

po rozpoznaniu dnia 24.02.2015 r., 14.04.2015r., 26.05.2015r., 15.07.2015 r. i 16.09.2015 r.

sprawy karnej S. K.

córki M. i K. z d. S.

ur. (...) w L.

Oskarżonej o to, że:

W dniu 3 lutego 2014 roku w M., w powiecie (...), z lasu leśnictwa R. oddział nr 11 c, usiłowała dokonać kradzieży drewna gatunku brzoza, świerk, dąb, modrzew w ilości 79 sztuk o łącznej masie 10,94 m³ ogólnej wartości 2463,84 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na zatrzymanie przez pracowników Nadleśnictwa Ś., działając tym samym na szkodę Nadleśnictwa Ś., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 3 k.k.

I. S. K. uznaje za winną tego, że w dniu 3 lutego 2014 roku w M., w powiecie (...), z lasu leśnictwa R. oddział nr 11 c, usiłowała dokonać kradzieży drewna wyrąbanego gatunku brzoza, świerk, dąb, modrzew w ilości 79 sztuk o łącznej masie 10,94 m³ ogólnej wartości 2463,84 zł lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na zatrzymanie przez pracowników Nadleśnictwa Ś., działając tym samym na szkodę Nadleśnictwa Ś., tj. czynu stanowiącego występki z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 14 § 1 k.k. wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata,

III. podstawie art. 290 § 2 k.k. orzeka od oskarżonej na rzecz Nadleśnictwa L. nawiązkę w wysokości 4927,68 zł,

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, w tym nie wymierza jej opłaty.

Sygn. akt *II K 29/15*

UZASADNIENIE

Oskarżona S. K. jest 30 – letnią mieszkanką M., matką 1,5 – rocznego dziecka. Posiada średnie wykształcenie. Z zawodu jest fryzjerką. Jest na utrzymaniu swojej matki i konkubenta. Z pracy w firmie ojca konkubenta osiąga dochód w wysokości 180 zł miesięcznie.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonej S. K. – k.181)

W dniu 27 listopada 2013 r. oskarżona S. K. wraz z P. I. uzyskała pozwolenie na pozyskanie drewna kosztem i staraniem nabywcy z oddziału 11c Leśnictwa R.. Termin zakończenia prac ustalono na 9 grudnia 2013 r. Jako nabywca w pozwoleniu wymieniona była S. K., jako osoba współpracująca – P. I.. Oskarżona i P. I. zostali pouczeni przez leśniczego S. B., jakie drzewo mają składać w stosy oraz, że po złożeniu mają zgłosić drewno do odbioru w terminie do 9 grudnia 2013 r. Podleśniczy J. S. wraz z S. K. i P. I. udali się do lasu, gdzie okazał im drewno pozostałe po pracy pilarzy z Zakładu Usług (...), które można było pozyskać. Na miejscu nie było już drewna wyrobionego przez pilarzy, tylko pozostałości, na których wyrobienie oskarżona otrzymała pozwolenie. J. S., stwierdziwszy, po dwukrotnej wizycie na wskazanej działce, że nie są tam wykonywane jakiegokolwiek prace, w dniu 4 grudnia 2013 r. dokonał odbioru drewna, poprzez zamieszczenie na stosach tabliczek oraz oznaczenie sprayem. Oskarżona S. K. w wyznaczonym terminie nie wykupiła odebranego drewna.

(dowód: pozwolenie nr (...) – k.63, wyjaśnienia oskarżonej – k.150, zeznania świadka J. S. – k. 61v-62, k.96, k.112, k.220v-221, S. B. – k. 66, P. I. – k.124-125, k.222v)

W dniu 30 stycznia 2014 r. oskarżona S. K., tłumacząc się chorobą ojca i dziecka, uzyskała kolejne pozwolenie na pozyskanie drewna kosztem i staraniem nabywcy z oddziału 11c Leśnictwa R.. Termin zakończenia prac ustalono na 11 lutego 2014 r. Jako nabywca w pozwoleniu wymieniona była S. K., jako osoba współpracująca – P. I.. Leśniczy ponownie poinformował, że mogą jedynie dokończyć składowanie tego, co jest na gruncie, co leży oraz, że nie wolno im niczego ścinać. Powyższą informację wpisał w pozwoleniu w rubryce: inne ustalenia.

(dowód: pozwolenie nr (...) – k.64, wyjaśnienia oskarżonej – k.150, zeznania świadka J. S. – k.62, k.112, k.96, k.220v, S. B. – k. 66, 194v, A. A. – k.221v)

Oskarżona S. K. zleciła T. N. prace przy drewnie na innym terenie i przy innym drewnie, niż okazane przez leśniczego. Zapewniając o legalności pochodzenia drewna, zleciła firmie, w której współnikiem był M. C., jego transport w dniu 3 lutego 2014 r. z okolic M.. W dniu 31 stycznia 2014 r. w M. na terenie lasu leśnictwa R. oddział 11c pracowała oskarżona, P. I. i T. N., z którym oskarżona umówiła się na 10 zł za godzinę pracy. W wyciąganiu na skraj lasu długich drzew przy użyciu ciągnika pomagał wuj oskarżonej – R. K.. W dniu 3 lutego 2014 r. pracowała oskarżona z T. N. oraz R. K.. Drzewo gatunku brzoza, świerk, dąb i modrzew było ładowane na samochód marki S.. W dniu 3 lutego 2013 r. leśniczy S. B., przejeżdżając obok oddziału 11c, zauważył stojący pod lasem częściowo załadowany drewnem samochód ciężarowy. Stwierdziwszy próbę kradzieży drewna, wezwał komendanta straży leśnej, pracownika Nadleśnictwa Ś. – podleśniczego J. S. oraz funkcjonariuszy Policji. Liczba ściętych, ułożonych na skraju lasu i na pojazd drzew wyniosła łącznie 79 sztuk. Ich objętość wynosiła 10,94 m³, zaś wartość – 2463,84 zł. Podczas obchodu lasu ujawniono świeże pnie oraz świeżo ścięte drzewa w odległości kilkudziesięciu metrów od wskazanej działki.

(dowód: protokół oględzin – k. 4, materiał poglądowy – k. 4a, protokół zatrzymania rzeczy – k. 5-7, protokół oddania rzeczy na przechowanie - k.10, protokół oględzin miejsca zdarzenia – k. 11, materiał poglądowy – k.12-56, mapa sytuacyjna – k.57, obliczenie wartości zagarniętego drewna – k.58, wyjaśnienia oskarżonej – k.150, zeznania świadków: J. S. – k.62 – 62v, k.112, k.96, k.220v, S. B. – k.66-66v, k.93, k.194v, M. C. – k.68v, k.107, k.195, T. N. – k.72v-74, k.135-136, k.195v, A. A. – k.90-91, k.221v-222, R. K. – k.128-129, k.223)

Drewno załadowane na ciężarówkę przewieziono pod kancelarię leśnictwa. W dniu 11 lutego 2013 r. oskarżona S. K. wykupiła wcześniej odebrane, legalnie pozyskane drewno.

(dowód: zeznania świadków: J. S. – k.62v, k.97, M. C. – k.69, asygnata – k.98)

Oskarżona S. K. była karana za czyny z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k., z art. 83 § 1 k.k.s. oraz wyrokiem z dnia 14 stycznia 2015 r. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.

(dowód: informacja z Krajowego Rejestru Karnego – k.216-217)

Oskarżona S. K., przesłuchana podczas postępowania przygotowawczego, przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, że usiłowała dokonać kradzieży drzewa różnego gatunku, którego wycinki dokonała nieznana osoba. Zaprzeczyła, aby to ona, bądź ludzie, którzy pomagali jej przy pracy, przed próbą wywiezienia drzew, ścięli je. Oskarżona złożyła wniosek o dobrowolne poddanie się karze grzywny oraz nawiązki w wysokości podwójnej wartości drewna, które usiłowała ukraść. Przesłuchana przed Sądem oskarżona początkowo przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, zaprzeczyła, aby to ona wysłała maila, zlecającego transport drewna. Oskarżona wniosła ponadto o uniewinnienie.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej S. K., przyznającej się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Znajdują one bowiem potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym w postaci zeznań świadków: J. S., S. B., A. A., M. C., T. N., M. K., R. K., H. N., częściowo w zeznaniach P. I. oraz protokołach: oględzin drewna, zatrzymania rzeczy, oddania rzeczy na przechowanie, oględzin miejsca zdarzenia, pozwoleń na pozyskanie drewna, materiale poglądowym, mapie sytuacyjnej, obliczeniu wartości zagarniętego drewna. Podkreślenia wymaga, że skoro oskarżonej okazano w grudniu 2013 r. miejsce, gdzie leżało drewno do wyrobienia, nielogiczne jest, aby oskarżona nie zauważyła różnicy pomiędzy wyglądem drewna świeżo ściętego, a leżącego kilka miesięcy. Tym bardziej, że nie była to jej pierwsza praca przy wyrabianiu drewna. Jak podkreślił świadek A. A. – nieprawdopodobne jest, aby ktoś pomylił drewno, które sam przygotowywał, i wywoził inne. Nadto odebrane drewno posiadało nadany numer na asygnacie. Jak zeznał świadek J. S. (k.221v) do wcześniej ułożonych stosów można było dojechać traktorem. Nieprawdopodobne jest zatem, aby oskarżona zamówiła transport w celu przewiezienia drewna z lasu na inne miejsce. Sąd dał wiarę wzajemnie się uzupełniającym zeznaniom świadków J. S., S. B. i A. A., albowiem znajdują potwierdzenie zarówno w wyjaśnieniach oskarżonej, zeznaniach świadków M. C., T. N., M. K., R. K., H. N., częściowo w zeznaniach P. I. oraz protokołach: oględzin drewna, zatrzymania rzeczy, oddania rzeczy na przechowanie oględzin miejsca zdarzenia, pozwoleń na pozyskanie drewna, materiale poglądowym, mapie sytuacyjnej, obliczeniu wartości zagarniętego drewna. Pewne nieścisłości w zeznaniach świadka J. S., dotyczące daty wywiezienia przez oskarżoną legalnie pozyskanego drewna zostały wyjaśnione przed Sądem, poprzez potwierdzenie, że w chwili zdarzenia drewno leżało na stosach i zostało wywiezione w dniu 11 lutego 2014 r. Świadek zeznał ponadto, że nie jest w stanie wskazać, ile razy był wcześniej na działce, na której prace wykonywała oskarżona. Zdaniem Sądu, w sytuacji, gdy w ramach obowiązków służbowych bierze się udział w wielu oględzinach, kontrolach, możliwe jest niedokładne odtworzenie ich dat. Z analizy protokołów zeznań świadków J. S. i S. B. nie wynikało, aby zeznawali sprzecznie. Powyższe legło m.in. u podstaw odmowy przeprowadzenia konfrontacji pomiędzy pracownikami Nadleśnictwa. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka T. N.. Znajdują one bowiem potwierdzenie w zeznaniach świadków J. S., S. B., A. A., M. C., M. K., R. K. i H. N.. Nie zostało ustalone, czy istotnie jakiś pracownik z Nadleśnictwa przyjeżdżał na miejsce wywozu drewna przed 3 lutego 2014 r. Nie ma to jednak znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, albowiem oskarżona była kilkakrotnie informowana, że może wywieźć drewno odebrane i oznakowane, tj. przy pojedynczej grubszej sztuce – nabitym numerem, w przypadku stosu cieńszych sztuk – tabliczką z numerem. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. C.. Znajdują one bowiem potwierdzenie w zeznaniach świadków J. S., S. B., A. A., M. K., R. K. i H. N.. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka P. I., dotyczącym okoliczności uzyskania pozwolenia na pozyskanie drewna, jego przygotowania oraz dokonania odbioru. Znajdują one bowiem potwierdzenie w zeznaniach świadków J. S., S. B., A. A.. Sąd nie dał wiary zeznaniom tegoż świadka, że zakończył prace związane z pozyskaniem drewna na początku stycznia 2014 r. Pozostają one bowiem w sprzeczności z zeznaniami świadka T. N., że pod koniec stycznia 2014 r. przy pracach pomagał P. I.. Zdaniem Sądu świadek P. I. zaprzeczał udziałowi w procedurze z uwagi na obawę pociągnięcia go do odpowiedzialności karnej. Wysoce prawdopodobne jest bowiem, że to P. I. dokonał nielegalnego ścięcia drzew.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka R. K.. Znajdują one bowiem potwierdzenie w zeznaniach świadków J. S., S. B., A. A., M. C., P. I., T. N. i H. N.. Świadek R. K. zeznał, że był przekonany o legalności działań oskarżonej, ponieważ na miejsce zdarzenia przyjechali leśniczy i podleśniczy. Podkreślić jednak należy, że pracownicy Nadleśnictwa, po stwierdzeniu kradzieży drewna, czekali na przyjazd na miejsce Policji i Straży Leśnej, celem dokonania zabezpieczenia, oględzin drewna i miejsca zdarzenia. O negowaniu legalności wywożonego drewna nie musieli informować wszystkich pracowników.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka G. R. dotyczącym wynajęcia samochodu do transportu drewna. Znajdują one bowiem potwierdzenie w zeznaniach świadka M. C.. Bez znaczenia dla niniejszej sprawy jest ustalenie, przez kogo była wysłana wiadomość z konta osoby określającej się jako „sabina kilisz” (k.71), zamawiającej usługę transportową. Postępowanie dowodowe wykazało bowiem, że to oskarżona była główną organizatorką próby bezprawnego wywozu drewna oraz osobą, która zamawiała jego transport. Sąd nie dał wiary zeznaniom tegoż świadka, że drewno załadowane na ciężarówkę nie miało być wywożone z lasu, lecz przemieszczone. W tej części zeznania tegoż świadka są sprzeczne z zeznaniami jego współpracownika - świadka M. C., który pytał oskarżoną o legalność wywożenia (nie: przemieszczenia) drewna (k.195). Oskarżona oświadczyła wówczas, że posiada dużo prywatnego lasu. M. C. zeznał również, że czekał na ściągnięcie z lasu drzewa, które miał stamtąd zabrać (k.107). Nadto świadek S. B. zeznał, że kierowca M. C. poinformował go, że dostał zlecenie wywozu drewna (k.194v). Świadek J. S. zeznał również, że do stosów można było dojechać traktorem. Zdaniem Sądu świadek G. R. próbował swoimi zeznaniami uchronić oskarżoną przed odpowiedzialnością karną. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka H. N., że drzewo było zrzucone z samochodu na stos w celu pocięcia go na tzw. metrówki. Pozostają one bowiem w sprzeczności zarówno z zeznaniami świadków T. N. i M. C., że zładowane drzewo miało być wywiezione, jak i wyjaśnieniami oskarżonej złożonymi w postępowaniu przygotowawczym, że usiłowała dokonać kradzieży drewna różnego gatunku, wcześniej ściętego przez nieznaną osobę. Również świadek M. K. zeznał (k.115), że w dniu zdarzenia zadzwoniła do niego oskarżona, prosząc o pomoc, ponieważ ma problem z wywozem drewna. W pozostałej części zeznania świadka M. K. nie wniosły istotnych okoliczności do sprawy. Początkowo zeznał, że wraz z pracownikiem Nadleśnictwa zauważył tylko kilka świeżych pniaków, w dalszej części przesłuchania dodał, że nie przeszedł całego rejonu. Sąd dał wiarę dowodom w postaci informacji z Krajowego Rejestru Karnego, pozwoleń na pozyskanie drewna, protokołów oględzin drewna, zatrzymania rzeczy, oddania rzeczy na przechowanie, oględzin miejsca zdarzenia, materiału poglądowego, mapy sytuacyjnej, obliczenia wartości zagarniętego drewna, asygnaty, albowiem ich autentyczność nie budziła wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez strony. Zgodnie z art. 278 § 1 k.k. karze podlega, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Zgodnie zaś z przepisem art. 13 § 1 k.k. odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego bezpośrednio zmierza do jego popełnienia, które jednak nie następuje. Zaborem jest wyjęcie rzeczy spod czyjegoś władztwa i objęcie jej we własne władanie. Z uwagi na ujawnienie złożonego drewna jeszcze na terenie lasu zdaniem Sądu nie doszło do dokonania kradzieży drewna. Uznał zatem Sąd, że oskarżona S. K. w dniu 3 lutego 2014 roku w M., w powiecie (...), z lasu leśnictwa R. oddział nr 11 c, usiłowała dokonać kradzieży drewna wyrąbanego gatunku brzoza, świerk, dąb, modrzew w ilości 79 sztuk o łącznej masie 10,94 m³ ogólnej wartości 2463,84 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na zatrzymanie przez pracowników Nadleśnictwa Ś., działając tym samym na szkodę Nadleśnictwa Ś.. Powyższe wyczerpało znamiona występku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. Z uwagi na rozmiar i wartość drewna, które oskarżona zamierzała ukraść, okoliczności popełnienia czynu, w tym w szczególności zaangażowanie tak dużej ilości osób, brak było podstaw do uznania zarzucanego oskarżonej czynu jako wypadku mniejszej wagi. Przypisanego czynu oskarżona dopuściła się umyślnie z zamiarem bezpośrednim.

Sąd uznał, iż stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonej czynu jest znaczny. Oskarżona bowiem, naruszając dobro, jakim jest mienie, usiłowała wyrządzić szkodę o stosunkowo dużym rozmiarze. Sąd nie znalazł okoliczności łagodzących w stosunku do oskarżonej S. K..

Jako okoliczność obciążającą oskarżoną Sąd uznał jej wcześniejszą karalność oraz konsekwentną realizację zamierzonego celu.

Sąd wymierzył oskarżonej karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, uznając, iż wymierzona kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, spełni cele prewencji ogólnej oraz wpłynie zapobiegawczo w stosunku do oskarżonej.

Jakkolwiek oskarżona była karana za przestępstwo przeciwko mieniu, Sąd uznał, iż z uwagi na popełnienie zarzucanego jej czynu przed wydaniem wyroku w ostatniej sprawie, w której została skazana, zaistniały przesłanki do zastosowania wobec niej środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Sąd, uznając ustawę obowiązującą w chwili popełnienia przestępstwa za względniejszą dla oskarżonej, albowiem dopuszczającą warunkowe zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, pomimo wcześniejszego skazania na karę pozbawienia wolności, stosując art. 4 § 1 k.k., warunkowo zawiesił oskarżonej S. K. karę pozbawienia wolności na okresy próby wynoszący 3 lata. Na podstawie art. 290 § 2 k.k. Sąd orzekł od oskarżonej na rzecz Nadleśnictwa L. nawiązkę w wysokości 4927,68 zł, stanowiącą podwójną wartość drzewa, które usiłowała ukraść. Z uwagi na sytuację materialną oskarżonej S. K. Sąd zwolnił ją od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszej sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa.